Goedgekeurd M.R. 27/10 52
(Wijzigingen aangebracht.)

ZEER GEHEIM

MINISTERRAAD
Nr.1161

Ex.nr. 12

Gezien door:
1. Minister
2. Assecr. S.L.
3. Assecr. V.
4. S.G.

Notulen van de vergadering gehouden op Maandag 20 October 1952 in de zaal van Justitie, aangevangen des morgens te 11 uur en des middags voortgezet

---

Aanwezig: De Minister-President Drees en de Ministers Algera, Beel, De Bruijn, Cals, Donker, Kernkamp, Van de Kieft, Luns, Mansholt, Staf, Suurhoff, Van Thiel, Witte en Zijlstra (bij de punten 1 t/m 2 d en 17)(Afwezig is Minister Beyen wegens verblijf in het buitenland)

Tevens is aanwezig de Wnd Algemene Vertegenwoordiger van Suriname Mr H.L.de Vries (bij punt 13)

Secretaris: J.Middelburg

1 a. Notulen van de vergadering van 13 October 1952

1°. Redactiewijzigingen

Op blz 8, punt 5, wordt regel 3 van onder geschrapt. Hiervoor in de plaats komt:"het is niet afgesproken, dat deze".

2°. Opmerking naar aanleiding van punt 2 e (Toepassing vreemdelingenvoorschriften op Indonesiërs)

Minister Suurhoff dacht de kwestie van de werkvergunningen voor Indonesiërs schriftelijk te behandelen. Minister Donker merkt op, dat strikt genomen voor Indonesiërs werkvergunningen nodig zijn, doch dat misschien artikel 24 van het Uniestatuut, dat een gunstiger behandeling van de wederzijdse burgers mogelijk maakt, te dezen aanzien van toepassing kan zijn. Dit zal door Sociale Zaken en Volksgezondheid dienen te worden bekeken.

Spreker merkt voorts op, dat in 1951 een wet is tot stand gekomen met een nationaliteitsregeling voor de Overzeese Rijksdelen. Volgens de tekst van deze wet zijn Indonesiërs vreemdelingen, doch er heeft een notawisseling met de Eerste Kamer plaatsgevonden, waarbij de leden Kolff en Molenaar er op wezen, dat de rechter een ander oordeel hierover zou kunnen uitspreken. Spreker gelooft intussen, dat de tekst terzake wel duidelijk is en zou thans noodzakelijke maatregelen tot uitleiding van enkele Indonesiërs, die communistische agitatie voeren, tot uitvoering willen brengen. De Raad verklaart zich hiermede accoord.

3°. Opmerking naar aanleiding van punt 2 g (De kosten van de buitenlandse dienst)

Minister Staf deelt mede, dat de opmerking, dat er zestig personeelsleden van de ambassade in Londen zouden ressorteren onder de militaire Departementen, niet juist is. Zelfs als men werksters e.d. meetelt, komt spreker niet verder dan veertig man.

-2-

185.

© NA, 2.02.05.02 (Arch. MR) (Nationaal Archief, Den Haag) inv.nr. 397
http://resources.huygens.knaw.nl/europeseintegratie/doc/S00195

wijst er voorts op, dat het voor de uitvoerbaarheid van de militaire plannen van de grootste betekenis is, dat de Duitse troepen er in betrokken worden. Hij heeft de EDG steeds beschouwd als een oponthoud voor deze noodzakelijke inschakeling. Men zal moeten nagaan of van Frankrijk niet is te bereiken, òf het ratificeren van het EDG-verdrag òf, bij afwijzing van de ratificatie, het aanvaarden van de inschakeling van Duitse troepen. West-Duitsland zal weer een economische macht kunnen bereiken, doch de militaire macht van voor 1940 zal het nooit meer krijgen, zodat de Franse vrees op dit punt niet gegrond is.

Zie ook notulen M.R. 13/10/52 blz: 4, punt 4.6

3 c. Ratificatie van het EDG-verdrag (Zie notulen MR dd. 13 October 1952, punt 3 c)

Minister Luns merkt op, dat ook in Nederland stemmen opgaan om de ratificatie van het EDG-verdrag uit te stellen. Spoedig ratificeren van het verdrag heeft echter voordelen. Minister Staf acht het voor de voorbereiding van de uitwerking van het EDG-verdrag van veel belang, dat Nederland spoedig het verdrag ratificeert; men kan dan nieuwe Franse voorstellen tot wijziging, welke steeds een politieke strekking hebben, gemakkelijker van de hand wijzen. De Minister-President is van oordeel, dat Amerika niet zo bang is voor het niet ratificeren van het verdrag door Nederland, doch wel bevreesd is, dat in Frankrijk moeilijkheden te dien aanzien rijzen. Spreker acht het wenselijk, dat de Ministers iets meer tijd krijgen voor de bestudering van het ratificatieontwerp.

Zie ook notulen M.R. 3/11/52, blz: 6, punt 3c

3 d. Demonstratie in Djakarta

Minister Luns deelt mede, dat Susanto op Buitenlandse Zaken is geweest naar aanleiding van de incidenten tijdens een massademonstratie tegen het Indonesische parlement, waarbij de Nederlandse vlag bij het Hoge Commissariaat is verscheurd. De Indonesische Regering heeft bij Lamping hiervoor excuses aangeboden (ook schriftelijk) en namens het Hoge Commissariaat heeft ook Susanto excuses gemaakt. Van Nederlandse zijde is daarbij gezegd, dat men er ongerust over is, dat een interne beweging in Djakarta geleid heeft tot het verscheuren van de Nederlandse vlag en teleurgesteld, dat geen beveiligingsmaatregelen voor het Hoge Commissariaat zijn getroffen zoals ook bij het Indonesische Ministerie van Defensie. De Sultan heeft na de demonstratie een dominerende positie in het Kabinet gekregen, hetgeen o.a. kan blijken uit het feit, dat het Kabinet geen conclusie heeft getrokken uit de aanvaarding van de motie inzake de defensie door het parlement, uit het snelle herstel van de orde en uit de arrestatie van een aantal vooraanstaande parlementsleden. Bij de aankomst van de demonstranten voor het paleis heeft Sukarno in zijn toespraak gezegd, dat de revolutie verder zal gaan tot Nieuw-Guinea bij Indonesië is ingelijfd. Minister Beel verwacht, dat Sukarno steeds op dit thema zal terugkomen.

Minister Kernkamp heeft de indruk uit de telegrammen van de afgelopen zes weken gekregen, dat Lamping niet voldoende geinformeerd is. Bij het optreden van de nieuwe Hoge Commissaris zal het zaak zijn maatregelen te nemen, dat deze beter ingelicht zal zijn.

De Minister-President heeft begrepen, dat de demonstratie gericht is geweest tegen het Parlement, mogelijk ook enigszins tegen Sukarno en dat de Sultan hierin de hand kan hebben gehad.

-6-